

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 118/04-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. apríla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť D. P., Z., ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom vo Zvolene v konaní vedenom pod sp. zn. 10 NcC 38/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2004 doručená sťažnosť D. P., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Okresným súdom vo Zvolene (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 NcC 38/03.

Porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom a prílohami sťažnosti čiastočne potvrdenom skutkovom stave. Sťažovateľ podal 25. novembra 2003 okresnému súdu

žiadosť o vydanie platobného rozkazu. Uznesením okresného súdu sp. zn. 10 NcC 38/03 z 27. novembra 2003 bola sťažovateľovi jeho žiadosť o vydanie platobného rozkazu vrátená na opravu a doplnenie, na ktoré sťažovateľ reagoval podaním doručeným okresnému súdu 12. decembra 2003. Dňa 17. marca 2003 bolo sťažovateľovi doručené pod sp. zn. 2 Ro 829/03 upovedomenie o postúpení jeho návrhu Okresnému súdu v Rimavskej Sobote z dôvodu miestnej príslušnosti.

Sťažovateľ žiada od ústavného súdu, aby deklaroval porušenie jeho práva, priznal mu majetkovú ujmu 100 000 Sk a zároveň žiada aj o ustanovenie právneho zástupcu.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Skúmal pritom, či má na jej prerokovanie právomoc, či sťažnosť má náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, či nie je podaná oneskorene alebo niekým zjavne neoprávneným, ako aj to, či nie je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd už v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 66/98 vyslovil, že „O zjavnej neopodstatnenosti podnetu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom štátu vôbec nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ...“. Tento právny názor v plnej miere platí aj pre sťažnosť podľa čl. 127 ústavy.

Celková dĺžka konania okresného súdu sp. zn. 10 NcC 38/03 (menej ako 4 mesiace) spolu s úkonmi súdu v tejto veci vylučuje, aby v konaní okresného súdu sp. zn. 10 NcC 38/03 mohlo dôjsť ku zbytočným priet'ahom porušujúcim sťažovateľovo právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Primeraná doba, počas ktorej okresný súd konal, aby odstránil nedostatky sťažovateľovho podania a postúpil vec miestne príslušnému súdu, sa nepričítava okresnému súdu, ale sťažovateľovi, ktorý mal podať „žiadosť o vydanie platobného rozkazu“ tak, aby vyhovovala požiadavkám zákona, a na miestne príslušnom súde.

Zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti nemožno odstrániť. Preto ústavný súd nevyzval sťažovateľa ani na odstránenie iných nedostatkov jeho sťažnosti. Odmietnutím sťažnosti v rámci predbežného prerokovania sa stáva bezpredmetnou sťažovateľova žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. apríla 2004